

(alebo: Pamiatka trúbenia)

Hospodinove slávnosti - 6

Hovor synom Izraelovým a povedz:

Siedmeho mesiaca, prvého dňa toho mesiaca budete mať odpočinok,

pamiatku trúbenia, sväté zhromaždenie.

3. Mojžišova 23:24

Boh s Izraelčanmi na hore Sinaj (Horéb) uzavrel zmluvu (2. Mojžišova 19:2; Galatským 4:24). Táto zmluva je pomenovaná ako *Zmluva s Mojžišom* (alebo *Mojžišova zmluva* – pozri článok *B ližší pohľad na Starú a Novú zmluvu* uverejnený v časopise *Solas* číslo 19 a článok *Zmluvy v biblickej histórii* uverejnený v *Solas* číslo 18).

Súčasťou *Mojžišovej zmluvy* sú aj *Hospodinove slávnosti*. Je ich sedem a sú ustanovené a uvedené v 2. knihe Mojžišovej 12; v 3. knihe Mojžišovej 23; v 4. knihe Mojžišovej v kapitolách 9:1-14, 28:16-31 a 29:1-39 a v 5. knihe Mojžišovej 16. V týchto textoch je uvedené aj to, kedy sa slávnosti majú sláviť, ako sa majú sláviť a je stanovený aj ich priebeh.

V tomto článku sa budeme venovať piatej Hospodinovej slávnosti a tou je: *Slávnosť odpočinutia a trúbenia* (Pamiatk).

Úvod

Posledné tri Hospodinove slávnosti (*Slávnosť odpočinutia (Pamiatka trúbenia)* – 5. slávnosť, *Slávnosť zmierenia*

(
Jom Kipur

)
– 6. slávnosť
, *Slávnosť stánkov*

(
Sukót

)

-

7. slávnosť) sa slávil v siedmom mesiaci, v mesiaci
tišri

, ktorý pripadá na náš september/október (4. Mojžišova 29:1-12).

Slávnosť zmierenia

(Jom Kipur) je považovaná za najväčšiu a najdôležitejšiu slávnosť spomedzi všetkých slávností.

Slávnosť stánkov

je treťou pútnickou slávnosťou. V tejto sérii článkov sa venujeme iba výročným Hospodinovým slávnostiam, teda tým, ktoré sa slávil iba jedenkrát do roka. Preto sa v článkoch nevenujeme sviatku/slávnosti

šabat

, dňu odpočinku, ktorý pripadal a zachovával sa v Izraeli každý siedmi (posledný) deň každého týždňa, teda podľa nášho dnešného kalendára v sobotu – a ani iným slávnostiam.

Tri hlavné výročné slávnosti (Pascha, Letnice a Slávnosť stánkov) boli ustanovené za tak dôležité, že sa ich mal zúčastniť každý dospelý muž, ak mu v tom nebolo zabránené nemocou alebo vysokým vekom (2. Mojžišova 23:17) a pritom je dôrazne pripomenuté, že nikto sa

neukáže pred Hospodinom s prázdnu rukou, ale podľa svojich možností prinesie obeť a dary: „*Trikrát do roka sa ukáže každý tvoj mužského pohlavia pred Hospodinom, tvojím Bohom, na mieste, ktoré vyvolí: na slávnosť nekvasených chlebov, na slávnosť týždňov a na slávnosť stánkov, a nikto sa neukáže pred Hospodinom prázdny*“ (5. Mojžišova 16:16).

V predpísanej povinnej účasti na slávnostiach bol aj prvok prejavu poslušnosti a oddanosti zákonu (2. Mojžišova 13:7-10) a aj vyznanie hriechu. Prinášané obeť zaistovali odpustenie hriechu a zmierenia s Hospodinom (pozri v ďalšom texte).

Pamiatka trúbenia

(pozri: 3. Mojžišova 23:24)

Táto slávnosť sa slávi v prvý deň mesiaca *tišri*, siedmeho mesiaca židovského kalendára, teda na jeseň. Zatiaľ čo u všetkých ostatných Hospodinových slávností je vždy uvedené vysvetlenie prečo a za akým účelom sa slávi, pri tejto piatej slávnosti toto vysvetlenie chýba.

Panuje mienka, že s pohľadom na prvé tri slávnosti (Pascha, Slávnosť prvého snopu a Letnice), ktoré sa naplnili v prvom príchode Pána Ježiša Krista (zomrel počas Slávnosti pesach, bol vzkriesený na deň Slávnosti prvého snopu a vyliatie Svätého Ducha sa udialo v deň Letníc, kedy sa do chrámu prinášali prvotiny chlebov z novej úrody; pozri odpovedajúce články v *Solas* číslo 18 a 19), že o jeho druhom príchode hovoria práve tieto tri jesenné slávnosti. Biblicky to však nie je možné podložiť a potvrdiť. Je to mienka niektorých vykladačov. Zrejme takýmto výkladom je snaha prisúdiť aj tejto slávnosti zmysel a účel tak, ako je to u ostatných slávnostiach. Tento postoj je dosť ťažko udržateľný a ťažko ho prijať preto, lebo v jej ustanovení v 3. Mojžišovej 23:24 je uvedené, že ide o pamätné vytrubovanie (pamiatku trúbenia), čo by poukazovalo skôr na udalosť, ktorá sa už odohrala v minulosti a nie na udalosť, ktorá má nastať v budúcnosti. Rovnako prorocká predpoveď Slávnosti Jom Kipur sa už naplnila ukrižovaním, smrťou, vzkriesením a nanebovstúpením Pána Ježiša Krista a vstupom Novej zmluvy do platnosti.

V priebehu stáročí, po zničení chrámu v Jeruzaleme a tým aj ukončením chrámovej obetnej služby, sa zmenil názov tejto slávnosti na Roš ha-šana, židovský Nový rok. Tým sa údajne snažili Židia tejto slávnosti dať zmysel a účel. Roš ha-šana je radostným sviatkom modlitieb, pokánia, zvukov šófaru (trúbením na šófar, baraní roh) a sviatočných jedál.

Späť [na začiatok článku](#) .

Späť [na zoznam série článkov: Hospodinove slávnosti](#)

Vytvorené dňa: 4. septembra 2013

Upravené dňa: 4. septembra 2013